

ת"פ 49210/05/22 - מדינת ישראל נגד עידן לוי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 49210-05-22 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

עידן לוי

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים כמפורט להלן:

חלק כללי :

על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום הגיע הנאשם לבית החולים גליל מערבי שבנהריה (להלן: "בית החולים") בכוונה לבצע גניבה, בכך שעלה לחדרי המטופלים במחלקות השונות וחיפש רכוש עד אשר מצא את הרכוש המתואר בכתב האישום.

אישום מספר 1:

על פי עובדות האישום הראשון בתאריך 3.5.22 בין השעות 17:40-19:30 או בסמוך לכך, במחלקה האורתופדית בחדר מספר 9 נטל הנאשם מכשיר טלפון נייד מסוג סמסונג בשווי מוערך של 6,000 ₪ השייך למתלונן (להלן: "מתלונן מספר 1") שהיה מונח ליד מיטת המתלונן 1 ויצא מבית החולים כשמכשיר הטלפון הנייד בחזקתו. בהמשך מכר הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד לאדם שזהותו אינה ידועה בסכום של 500 ₪ לערך.

עמוד 1

באותו המועד, בחדר מספר 1, במחלקה האורתופדית בבית החולים, נטל הנאשם ארנק ובו שני פנקסי צ'קים השייכים למתלונן (להלן: "המתלונן 2") באופן שנטל את הארנק שהיה בתיק על מיטת המתלונן ויצא מבית החולים כשהארנק בחזקתו. בהמשך, זרק הנאשם את הארנק.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום מספר 2:

בתאריך 5.5.22 בין השעות 19:00-21:00 או בסמוך לכך בחדר מספר 4 במחלקה הפנימית ה' בבית החולים, נטל הנאשם מכשיר נייד מסוג איפון 13 פרו בשווי של ₪ 5,399 השייך למתלונן

(להלן: "המתלונן 3") באופן שנטל את מכשיר הטלפון הנייד שהיה מונח על המדף ליד מיטת המתלונן 3 ויצא מבית החולים כשהמכשיר הנייד בחזקתו. בהמשך, במועד שאינו ידוע למאשימה מכר הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה בסך של ₪ 600.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

אישום מספר 3:

בתאריך 9.5.22 החזיק הנאשם בביתו במעלות, בארנק בחדר השינה בסם מסוכן מסוג הרואין המחולק ל - 3 מנות במשקל נטו של 1.9092 גרם שלא לצריכתו העצמית.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא - לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים").

ראיות לעונש

2. במסגרת הראיות לעונש העידה בת זוגו של הנאשם וסיפרה כי היא נמצאת בחודש השמיני להריונה ומבקשת כי הנאשם יוכל להיות לצדה בתקופה זו ובלידה. העדה סיפרה שעברה על הנאשם תקופה קשה ולא היתה לבני הזוג כל מעטפת משפחתית תומכת. גם מצבם הכלכלי כך נטען היה קשה וביקשה שבית המשפט יחוס על הנאשם ויתחשב בו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. במסגרת הראיות לעונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו - ת/1. ב"כ המאשימה הדגישה את הנסיבות החמורות לביצוע העבירות שעה שהנאשם ניצל את שעתם הקשה של המתלוננים שהיו מאושפזים בבית החולים וגנב מהם מכשירי טלפון וארנק הכל כמפורט בכתב האישום. ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבוע שכל אחד מהאישומים

מהווה אירוע אחד וטענה כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים. לפיכך, עתרה המאשימה למתחם עונש הולם לאישום הראשון שנע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון ובאשר לעונשו של הנאשם טענה ב"כ המאשימה שהמאשימה עותרת לעונש של 10 חודשי מאסר בפועל, ביחס לאישום השני מתחם עונש שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ובאשר לעונשו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל, ביחס לאישום השלישי עתרה המאשימה למתחם עונש שנע בין עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל ובאשר לעונשו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הרלוונטית לטעמה למתחמי הענישה להם עתרה - ת/2. באשר לעונשו של הנאשם ולנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות טענה ב"כ המאשימה שמדובר בנאשם יליד 1958 שלחובתו עבר פלילי מכביד בעבירות סמים, רכוש ואף ריצה עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. אין כל סיכוי שיקום בעניינו של הנאשם ועל כן אין לסטות ממתחם העונש ההולם ובנסיבות העניין יש להשית עונש כולל שלא יפחת מ- 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי, פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי וכן פיצוי למתלוננים.

4. ב"כ הנאשם הדגישה את נסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם וציינה עוד את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולקליחת האחריות ואת העובדה שהנאשם חסך את עדותם של המתלוננים. באשר לנסיבות ביצוע העבירות טענה ב"כ הנאשם שיש לקבוע כי כל האישומים מהווים אירוע אחד וטענה עוד כי מתחם העונש לו עותרת המאשימה אינו תואם את נסיבות ביצוע העבירות והפנתה לפסיקה רלוונטית לטעמה. כמו כן ביקשה ב"כ הנאשם לתת משקל של ממש לדברי בת זוגו של הנאשם שסיפרה על מצבם הכלכלי הקשה. הוסיפה וטענה ב"כ הנאשם באשר לנסיבות תאונת הדרכים שעבר הנאשם אשר השאירה את אותותיה על הנאשם. לסיכום עתרה הסנגורית להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולא להשית עונש מעבר לשישה חודשים.

5. הנאשם בדברו אמר שהוא מצטער על מעשיו ומתבייש בהם. הנאשם סיפר שעבר תאונת דרכים לפני כשלוש שנים וציין את העובדה שבת זוגו עומדת ללדת.

דיון והכרעה

6. בקביעת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה המתווה את קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה העבירה לבין נסיבות העבירה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת עקרון זה על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם וסעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

7. מדובר בכתב אישום הכולל שלושה אישומים. אישומים 1 ו- 2 אמנם לא בוצעו באותו מועד אך בסמיכות זמנים ותחת תכנית עבריינית אחד. יחד עם זאת אישום מספר 3 עניינו שונה ואינו חלק מהתכנית העבריינית. לפיכך אני קובעת כי אישום מספר 1 ואישום מספר 2 מהווים אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד למכלול העבירות וכי אישום

מספר 3 הוא אירוע נפרד בגינו יש לקבוע מתחם עונש נוסף ונפרד. לעניין זה אפנה לע"פ 2580/14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) וכן ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)). לאחר שיקבע מתחם עונש כמפורט יינתן עונש כולל לכל האישומים.

8. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם באישום מספר 1 ואישום מספר 3 הם פגיעה קשה בערכים של זכות אדם לקניינו ולביטחונו האישי. הדברים נכונים ביתר שאת כאשר עסקין שנפגעו עבירה שהיו באותה עת מאושפזים בבית החולים בשעתם הקשה.

9. באשר לגניבת טלפון נייד ועל חשיבותו של טלפון חכם בחייו של אדם נכתב רבות. גניבת טלפון נייד, מעבר לפגיעה הקניינית יש בה כדי להוות גם פגיעה בפרטיותו של אדם שכן בדרך כלל מכשיר הטלפון הנייד מכיל תמונות, זיכרונות מאירועים, פרטי אנשי קשר ופרטים אישיים ומידע אישי. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (פורסם ביום 14.7.15):

"נוסף על אובדן הנגישות והחרדה המתלווה לכך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם "מכשירים חכמים", שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם - חשבון דואר אלקטרוני, חשבון פייסבוק ורשתות חברתיות נוספות, אפליקציות עם גישה לחשבון הבנק וכיוצא באלה".

עוד אפנה באשר לחומרת הפגיעה בערך המוגן את שנקבע ברע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל :

"גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים".

10. הערכים המוגנים בבסיס העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית שבה הורשע הנאשם באישום מספר 3 הן הסכנות הטמונות בהחזקת סם מסוכן מסוג הירואין, שלא לשימוש עצמי בלבד ואשר נחשב סם קשה והנזקים הישירים והעקיפים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט (ראה: ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); ע"פ 4484/05 שגב נ' מדינת ישראל (8.8.2006); ע"פ 10228/05 רובאעי נ' מדינת ישראל (26.6.2006); ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.13); רע"פ 7996/12 יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13)).

11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הקשורות לאישום הראשון ולאישום השני, מדובר בעבירות חמורות ומכוערות שעה שהנאשם ניצל את שעתם הקשה ואת מצוקתם של המתלוננים שהיו מאושפזים בבית חולים, וגנב חפצים אישיים שהיו בקרבת מיטת חוליים.

12. באשר לנסיבות ביצוע העבירה באישום השלישי אין צורך להכביר במילים על חומרת ביצוע עבירות סם קשה. הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג הרואין שהיה מחולק לשלוש מנות.

13. עיון בפסיקה מלמד כי במקרים של גניבת פלאפון נייד נגזרו עונשים במנעד רחב ראו למשל ת"פ (ק"ג) 52022-06-17 מדינת ישראל נ' דתחייב (16.9.18); ת"פ (י-ם) 16061-09-14 מדינת ישראל נ' ממן (28.12.15); ת"פ (י-ם) 14271-07-15 מדינת ישראל נ' בורטובי (16.6.16) שאליהם הפנה ב"כ הנאשם) ועד לעונשי מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.13); ע"פ"ג (מרכז) 18093-01-11 קרוני נ' מדינת ישראל (8.2.11); ע"פ"ג 34135-02-18 ג'עביץ נ' מדינת ישראל (17.7.18)).

כמו כן אפנה לפסקי הדין:

ברע"פ 6365/13 קליינר נ. מדינת ישראל (23.9.13) נקבע מתחם עונש הולם בגין מעשה עבירה של גניבת פלאפון הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה בגין גניבת טלפון נייד, מע"ת ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה תוך שקבע בית המשפט כי העונש אינו חמור כי אם "ממש קל". בר"ע לעליון נדחתה על אף טענות הנאשם לפגיעה בהליך שיקומו.

ע"פ"ג (ת"א) 51662-12-14 מדינת ישראל נ. אחמד ג'אבר (20.4.15) שם נקבע מתחם עונש הולם בגין עבירת גניבה אחת (לרבות גניבת טלפונים חכמים) הנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 26473-06-15 מדינת ישראל נ. פלוני (6.9.18) נקבע מתחם עונש הולם בגין גניבת פלאפון ומכירתו בסך 300 ₪ הנע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5023/18 בדיר נ' מ"י (מיום 28.6.2018) שם אושר בהקשר לעבירות אלו בלבד מתחם שבין מאסר מותנה ועד מאסר קצר. שם בנסיבות נוספות של תקיפה הגורמת חבלה נגזר עונש של 5 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג נייס גאי,

14. מדיניות הענישה ביחס לעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית מבוססת בין היתר בסוג הסם בכמות, ובנסיבותיו של הנאשם. בעניין זה אפנה לפסקי דין הבאים: לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 747/14 אלי לוי נ' מדינת ישראל (11.2.14) בו הורשע נאשם בהחזקת סם מסוג הרואין במשקל של 5 גרם ו-0.095 גרם ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 7572/12 הוזייל נ' מדינת ישראל (23.10.12) בו הורשע נאשם בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי והפרעה לשוטר, בכך שהחזיק 8 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם נטו ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 27588-07-16 מסארוה נ' מדינת ישראל (6.11.16) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 3.3 גרם של סם מסוג הרואין ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ ירצה 20 חודשי מאסר. ערכאת הערעור הקלה בעונשו באופן זה שחלק מהמאסרים המותנים הופעלו בחופף, ולא במצטבר כפי שנגזר עליו בבית משפט קמא; ע"פ"ג 42943-08-11 בן שושה

נ' מדינת ישראל (24.11.11) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת כ-7 גרם של סם מסוג הרואין ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל; ת.פ. 46051-06-15 מדינת ישראל נ' יוסי בג'רנו (20.9.16) בו נידון נאשם שהחזיק 5 גרם קוקאין שלא לשימוש עצמי ונקבע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר.

15. בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות אני סבורה שמתחם העונש ההולם באשר לאישום מספר 1 ואישום מספר 2 נע בין עונש של 8 חודשי מאסר ועד לעונש של 20 חודשי מאסר ברף העליון. באשר למתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה באישום השלישי אני סבורה שמתחם העונש ההולם נע בין עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

16. באשר לעונשו של הנאשם, נתתי משקל לעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את עדות המתלוננים. כמו כן אני נותנת משקל לנסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני הסנגורית והראיות לעונש והעובדה שבת זוגו של הנאשם צפויה ללדת בקרוב. לחומרה נתתי משקל בתוך מתחם העונש ההולם לעובדה שלנאשם עבר פלילי מכביד הכולל עבירות רכות ויש מקום לתת משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם. יחד עם זאת יש לציין כי הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2015.

17. סיכומי של דבר במכלול השיקולים לקולא ולחומרא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 9.5.22

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור עבירת רכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס החשוד כגנוב.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע על פי פקודת הסמים ויורשע בה.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי כספי לכל אחד מהמתלוננים באישום 1 ובאישום 2 בסכום של 1,000 ₪ לכל אחד. הפיצוי ישולם בתוך 100 ימים.

המאשימה תמציא פרטי המתלוננים למזכירות.

בנסיבות העניין אינני משיתה קנס כספי על הנאשם.

אני פוסלת את רישיון הנהיגה של הנאשם על תנאי למשך חודשיים לתקופה של שנתיים שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע על פי פקודת הסמים ויורשע בה.

ניתן בזאת צו להשמדת הסמים בתום תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.